

—като тия на вълка. Като нападне овцата, той казва, че е правилно да я разкъса, докато е жива, и така да я изяде. Човѣкъ намира, че вълкътъ върши престѣпление къмъ овцата. Когато вълкътъ разкъсва овцата, това е престѣпление. Обаче, когато човѣкъ разкъсва ябълката, това не било престѣпление. Правъ е човѣкъ. Ако ябълката е зрѣла, нѣма никакво престѣпление въ това, че човѣкъ я разкъсва съ зѣбитѣ си. Ябълката иска само едно: семкитѣ ѝ да посадите. Обаче, ако ядете зелена ябълка, преди да е узрѣла, вие вършите престѣпление. Ако вълкътъ яде зелена, неузрѣла овца, сѣщо върши престѣпление. Като знаете това, и вие не трѣбва да кѣсате зелени плодове. Човѣкъ има право да се ползува отъ живота на низшитѣ същества само тогава, когато тѣ се жертвуватъ доброволно.

Кога може да се жертвува човѣкъ? Когато обича. Безъ любовъ никаква жертва не съществува. Срещне те нѣкой и те пита, обичашъ ли го. За да го обичашъ и да те обича, ти трѣбва да си пожертвувалъ нѣщо за него. Майката има право да пита дѣщеря си, обича ли я, защото е жертвувала нѣщо за нея. Бащата има право да пита сина си, обича ли го, защото е жертвувалъ нѣщо за него. Ако богатиятъ носи на гърба си чувалъ, тежъкъ сто килограма, и пита бедния, обича ли го, последниятъ ще му каже: Дай ми десетъ килограма отъ своя товаръ.—Ама обичашъ ли ме? —Дай ми още десетъ килограма. Щомъ свали 50 ки-

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО